

BUTLLETÍ

del

ANY III ★ NUM. 14 ★ NOVEMBRE 1987

CENTRE
PARROQUIAL

DE

ST.
JOAN
D'HORTA

FELIU I CODINA, 7-9
TELÈFON 427 73 27
08031 BARCELONA

En aquest número:

<i>Cinema:</i> Projeccions actuals	72
<i>Col.laboracions espontànies:</i> Retrobar les nostres fonts (IV)	70
<i>Entrevistes:</i> Josep M. Castells i Andilla	62
<i>Esbart Folkloric:</i> Resum d'activitats	69
<i>Estil cristià:</i> Viure en comunió	58
<i>Excursionisme:</i> Sortida a les fonts del Llobregat i al Pedraforca	59
<i>Fotografia:</i> Concurs i tertúlies	61
<i>Futbol sala:</i> Torneig esportiu de Festa Major	71
<i>Manualitats:</i> Feina feta i primeres fredorades	60
<i>Records d'altres temps:</i> Ramon Ribó i Vallribera	66
<i>Tennis de taula:</i> Campionat i jugadors	68
<i>Teatre:</i> Actuacions passades i futures	68

VIURE EN COMUNIO

L'eclesiologia del Vaticà II tendeix a mostrar l'Església més que com a una «societat jeràrquica», a l'estil de les societats civils, com a una comunitat de fidels a Jesucrist que viuen units per la força de la caritat, de l'amor, és a dir en comunió entre ells, compartint tots el que hi ha en cadascun del seus membres. És una concepció de l'Església que ens acosta molt a la vivència pràctica d'aquell dogma o veritat fonamental de la nostra fe, que proclamem cada diumenge en la Missa: la Comunió dels Sants, entenen per «sants» tots el que viuen, en aquest món i en l'altre, en un grau o altre, la vida de Déu per la gràcia santificant. Així ho diu el Concili: «Tots el qui pertanyen al Crist i duen el seu Esperit s'ajunten dins d'una sola Església, ells amb ells i Crist en tots»; i «tots, ni que sigui en diversitat de grau i de manera, viuen en comunió en un mateix amor de Déu i del pròxim, i canten el mateix himne de glòria al Déu de tots» (L.g. 49).

La realitat sobrenatural, doncs, de la gràcia, de do de Déu en el homes, constitueix tot l'entramat de l'Església, de la *comunitat* dels fidels que pelegrinem per la terra, dels qui es purifiquen esperant l'hora dels seu alliberament total, dels qui ja han arribat a terme, en una admirable intercomunicació de béns, participant cada membre del bé que hi ha i es fa en l'Església». Aquest és el fonament per a copsar i admetre la *igualtat essencial* de tots els membres de l'Església i, a l'ensens, la di-

versitat formal de les diverses funcions i responsabilitats dins d'ella, amb una cosa comuna a tots: la voluntat de servei a favor de tots els altres, amb esperit de comunicació i en comunió de pensaments i d'obres; en definitiva, una reproducció a escala menor de la vida íntima de la Santíssima Trinitat: un sol Déu i Tres Persones iguals i distintes.

Per això, tot membre de l'Església, tota entitat dins d'ella —família o associació—, tota acció eclesial, ha d'estar marcada per aquest esperit de comunió amb els altres. És inconcebible el cristià aïllat, que viu i vol viure sol, indiferent a tot el que pugui afectar la resta de la comunitat dins la qual viu i de la qual, d'altra banda, s'alimenta i treu profit. És a dir, que els problemes de la comunitat són els «meus» problemes.

Els socis del Centre Parroquial cal que s'esforcin a viure aquest esperit i a fer-lo viure, participant, ocupant-se i preocupant-se de tot allò que afecti la vida de la Casa, i no tan sols la de la pròpia Secció d'activitat, tota vegada que tots estan embarcats en un mateix vaixell i que depèn de tots que arribi a bon port. És important que tothom en prengui consciència per sempre, però d'una manera especial ara que s'acosta l'hora d'una necessària renovació de Junta Directiva. Que l'amor a la Casa desvetlli la generositat de tots en voler servir-la.

El Consiliari

SORTIDA A LES FONTS DEL LLOBREGAT I AL PEDRAFORCA

Una vegada més ens trobem reunits i contents davant de l'església parroquial per pujar puntualment a l'autocar.

Es el dissabte dia 26 de setembre, i són les vuit del matí. Ens disposem a fer un nou viatge per les terres del nostre estimat Principat, un recorregut molt conegut per la majoria, però mai prou complet com el realitzat en aquesta ocasió. Es tracta de les fonts del Llobregat, el Pedraforca i Castellar de n'Hug. Enfilant la via per anar cap al Vallès Occidental, passem per Terrassa, traspasem el Bages

(Manresa), i arribem al Berguedà (Berga). I ja som a prop del nostre destí. A Castellar de N'Hug és la parada obligatòria per gaudir de l'encant d'aquelles terres i del mateix poble, ple de botigues, foms, això sí, butifarres i llangonisses, per fer les delícies dels més «triperosa», i sobretot uns croissants d'artesanía d'allò més bons.

Tot seguit els caminadors se'n van cap a les fonts del malmès Llobregat, d'aigües clares a dalt de tot, que es van enfonsant cap al mig del seu curs, i es tornen negres i llefiscoses en els darrers quilòmetres que el porten a la mar Mediterrània.

Deixeu-me fer de poeta un instant, per dirvos: «És formós veure el naixement d'una criatura neta i sana, però, i aïl, poc després la tristesa es fa palesa als nostres rostres, tot vi-

vint les moltes malalties que va patir al llarg de la seva vida, fins a la mort més absurda. És el nostre Llobregat.» Però oblidem les penes!

Ja és hora d'anar a dinar, i, com sempre, ens trobem amb l'agradosa sorpresa de menjar bé i a gust de tothom, aquesta vegada a l'Hostal Pedraforca.

Després de l'àpat, tornem a pujar a l'autocar per dirigir-nos al mirador de la muntanya del Pedraforca, on podem gaudir d'un paisatge meravellós de lluny i de bon a prop. Aquí la gent s'encanta, tot cercant punts més estratègics per veure la immillorable panoràmica que ofereix el mirador.

I més tard, cap a casa. De veritat ha estat un viatge senzill i concret, però edificant com sempre. I bé, si tot segueix com fins ara, tenim assegurada la vida de les nostres excursions fins l'any 1992, com a mínim. Després ja serà qüestió de fer itineraris més a prop, per conèixer les noves instal·lacions que es faran a Barcelona amb motiu del Jocs Olímpics. (És broma)

Amics excursionistes, els habituals i els que no han vingut mai, esperem que les nostres sortides es mantinguin amb la mateixa harmonia, senyal que podrem felicitar-nos tots plegats pel fet de donar un servei social molt necessari, sobretot en l'època que ens toca viure, com és l'amistat i la convivència.

Aviat us explicarem la propera excursió que serà, si a Déu plau, a Ripoll, Sant Joan de les Abadesses i Camprodon, a la comarca del Ripollès.

Sipuc Hivaig Sempre

MANUALITATS

Feina feta i primeres fredorades

Hem començat el curs 1987-88 amb una plantilla de cent cinc deixebles, que va augmentant a mesura que la gent s'assabenta de les nostres activitats. La nova secció de gimnàstica funciona a la perfecció. Al pas que duem, es farà imprescindible la instal·lació d'un parell de dutxes. La secció de mitja i ganxet preveu la necessitat de crear una moda pròpia amb espai televisiu inclòs: jerseis *made in C.P.* La taula de la sala de juntes comença a fer-se curta i estreta per a poder-hi treballar còmodament les diferents seccions de pintura (els dimarts), macramé (els dimecres) i tall i confecció (els divendres).

Tenim puntaires infantils per primera vegada! Poquetes, però. N'esperem més.

La secció de costura rutlla bé en els altres cursos en què ja es divideix. Poca gent a l'escola d'adults, però de gran constància. Les classes de català es fan al local del Centre Matas i Ramis.

Parem de feinejar una estona i escoltem el poeta —Joan Maragall— que ens parla de la tardor:

*Ah!... 1. octubre... primeres fredorades.
L'aire fa olor d'hivern, eixut, coent;
comença com un gran ressecament
i les grogors de sol en les fatxadades.
Comença el desmaiar en els passeigs
la fulla, i en el cel, buit d'orenetes,
les fredes transparències dels orsigs
i els cap-tards del color de les violetes.
Al vesprejar les tardes més escasses
s'agita repoblada la ciutat,
i va escampant-se per carrers i places
fum olorós del fruit d'hivern torrat.*

FOTOGRAFIA

Concurs i tertúlies

Hem organitzat el 25^è Concurs Nacional de Fotografia. S'hi han presentat trenta-una col·leccions, que han estat exposades a la nostra sala, del 13 al 20 de setembre, i visitades pels socis i simpatitzants, fins pel Batlle de la Ciutat, senyor Maragall, com veiem en la fotografia adjunta.

El dia 3 d'octubre el nostre grup es va reunir en tertúlia per donar començament

al nou curs. Ens reunirem cada segon disabte de mes com és ja costum i presentarem la fotografia 18 x 24 que serà puntuada per tots els aportants i exposada al vestíbul del Centre. Els temes obligats d'aquest curs, a presentar en mesos alterns, seran els següents: novembre, carrers; gener, natura morta; març, detall de persona, i maig, figura humana.

Sou convidats a assistir a les nostres tertúlies tots els amants de l'art fotogràfic.

El número 13

Es prega als socis del C.P. d'Hor-ta que no hagin rebut l'últim número d'aquest Butlletí —el número 13!—, que facin la mercè de passar

per la Secretaria dels Lluïsos, qual-sevol dia al vespre, on se'ls en facilitarà un exemplar.

Moltes gràcies i que perdonin la molèstia. Procurarem que no passi mai més.

ENTREVISTES

Josep Maria Castells i Andilla

Josep M. Castells i Andilla, nat el 30 d'octubre de 1897, és el soci núm. 8 del Centre Parroquial d'Horta.

El senyor Castells és conegudíssim al nostre barri per la seva gran labor folklorista. Tota una vida dedicada a la recerca i la divulgació de les danses populars. Una labor reconeguda i exalçada al Principat, a la Illes i a la Catalunya Nord. És un dels prohoms del nostre país, company i col·laborador de Joan Rigall, d'Aureli Campmany, de Joan Amades i de tot el grup de mestres que han fet possible el desvetllament del nostre sentit patriòtic.

Com que ha estat entrevistat moltes vegades, el senyor Castells ja té confeccionat un resum biogràfic de la seva llarga tasca. Ens la llegeix i comenta anècdotes que, dissortadament, no podem transcriure per falta d'espai. Resumirem el que ens sembla més relacionat amb el nostre Centre Parroquial, ja que la intenció d'aquestes entrevistes és fer conèixer el lligam existent entre els nostres socis i l'Entitat.

1897. Neix el 30 d'octubre, al carrer Rec Comtal, núm. 12, barri de Sant Pere de les Puelles.

1909. Perdo el pare en un accident de treball. El seu patró paga els meus estudis d'escola primària.

1910. La mare em fa entrar a l'Orfèu Català per aprendre-hi solfeig.

1912. Faig la primera sortida com a cantaire, a Madrid. Cantem la Novena Sinfonia de Beethoven. Cada infant

viatja sota el control d'un soci-cantaire.

1914. Viatgem amb l'Orfèu a París i Londres, a donar-hi diversos concerts. Ja he acabat l'estudi de solfeig. A la tornada d'aquest fabulós viatge, sóc ja soci corista amb els homes, a la corda de segons tenors.

1915. L'atzar de la vida fa que conegui el mestre Joan Rigall. La mare m'autoritza a formar part de l'agrupació Esbart Folkloric de Catalunya. Per la meua forta afició, bona voluntat i habilitat, aviat obtinc la confiança del mestre, que em proposa per a formar part de la Junta Directiva. Hi ingreso amb funcions de secretari.

1924. Les diferències de caràcter i d'opinió dintre de l'E.F.C. produeixen una escissió, i el senyor Rigall forma l'Institut de Folklore de Catalunya. Jo continuo al seu costat. Sóc Delegat. La meua tasca, com la de tants d'altres, és ensenyar les danses a tots els esbarts que demanen ajuda. Viatgem, recollint material i aportant coneixements a tots els interessats en aquest moviment cultural.

1929. Com a mestre auxiliar, dirigeixo l'esbart del Foment Hortenc, del qual són responsables Joan Furiol i Paquita Rius. Em caso amb Assumpta Petit i tenim una nena, la Montserrateta. Se'n ha mort un nen als tres mesos. Ens agrada Horta i creiem que li faria bé a la salut de la petita. Ens hi instal·lem. Aquí ens neixen tres fills més.

Aquí penso acabar el meus dies, si Déu ho permet.

1930-1945. És un període molt ple d'activitats. En destaca la festa de Valldoreix, el 3 de maig de 1931: la inauguració del baixador del FF.CC., línia Sabadell-Terrassa. Hi prengueren part el cos de dansa de l'Institut de Folklore de Catalunya i l'Orfeó de Sants.

1946. El dia 4 de febrer neix oficialment el Grup Foklòric d'Horta, secció del Centre Parroquial. Feia anys que jo col·laborava en l'ensenyament de danses, passos i mans. L'entusiasme de Jaume

Iglésies, Manuel Bel i mossèn Pere Codina, fa possible la creació d'aquest grup que vaig dirigir, després, durant vint-i-cinc anys. Estrenàrem senyera, brodada per la deixeblla Esperança Costa i l'amiga Teresa Fumadó, esposa de l'entrenyable Manuel Bel.

1947. Amb motiu de celebrar les noces d'argent l'Orfeó Montserratí del C.P., té lloc un festival al Palau de la Música Catalana, i el nostre Esbart hi col·labora.

1950. Sant Esteve Sesrovires. L'esbart i l'orfeó prenen part en la festa patrocinada per la firma Canals i Nubiola. Hi ballem la dansa del poble: el Ball de Crespelles o Garlandes.

1951. Pineda de Mar. Festa Major. El nostre grup entusiasma el públic. Ens comprometem a formar part del programa de cada any. Hi anem deu anys consecutius.

1952. Mallorca. Prenem part en el tercer Certamen Internacional de Folklore. Ens atorguen el premi Benemeritus, segona categoria. Amb l'assistència de les autoritats locals, visitem les tombes dels Reis Catalans, hereus de Jaume I, a la cripta de la catedral de Ciutat de Mallorca. El nostre grup fa l'ofrena de

les corones de llorer. La vigília del retorn a la península, venen a saludar-nos a l'hotel els directius del casal de Barcelona i ens sol·liciten una visita de germanor a llur local. Hi anem. Unes paraules molt efusives del president acaben d'arrodonir la satisfacció que d'úiem de l'estada a l'illa. Ballem un parell de danses. Ens obsequien amb un magnífic ram de flors per a la meua esposa, que ens emportem a Barcelona. A l'arribada a casa nostra, trobem el dilecte amic Ferran Solé, aleshores president del C.P., que ens acompanya fins a la Parròquia a oferir el ram a la Verge Moreneta i resar-li una Salve en acció de gràcies per l'èxit assolit a Mallorca.

1952. Aquest mateix any s'estrena als Lluïsos una obreta meua, de costums religiosos, amb el títol de «Nupcial o Llevant de taula».

1953. Organitzat per les Entitats d'Horta mancomunades, rebo un petit homenatge, en el qual em lliuren un àlbum de signatures per «la voluntat folklòrica a encaminar els joves a estudiar la nostra història». Encapçalen l'àlbum:

Aureli Campmany, Arxiver Folklòric de l'Arxiu Folklòric de la Ciutat de Barcelona.

Mn. Miquel Pujol, President del Col·legi de Rectors.

Joan Rigall, Folklorista de l'A.E.F.F.

Mn. Pere Simó, Rector d'Horta.

1954. Amélie-le-Bains (Vallespir, Catalunya francesa). Participem en la Festa d'Estiu.

1966. Centenari del Centre Parroquial d'Horta. Gran Festival Folklòric. Hi ha un «intermezzo» que es publicà a l'*Ideal*, on acabo un escrit meu dient:

La nostra tasca ha d'ésser, sobretot, d'artesanía, fe, bona feina, i si voleu saber amb quina classe d'eina, feu com jo: compteu amb Déu, i ja està tot.

1971. Queda dissolt el Grup folklòric d'Horta. Tanquem l'activitat a causa de les moltes baixes registrades, moti-vades, lògicament, per haber-se fet majors d'edat la majoria del dansaires i haver de complir amb noves activitats socials i familiars. El Presidente del Grup, Emili de Mena, convoca deixebles amics i simpatitzants a acompanyar-nos a la missa dominical del 19 de desembre. Al full dominical es fa pública la nostra dissolució com a grup. Ens donen les gràcies per «haver participat en vint-i-cinc anys de tasca ininterrompuda a la divulgació de les nostres tradicions folklòriques».

Distincions i homenatges

1925. L'Esbart Pirinenc de Dansaires, primer centre barceloní Obrers de Sant Josep, em fa lliurament d'un pergami dibuixat pel mestre Llaveries i em nomena, de retruc, soci de mèrit.

1971. Premi Almorratxa. Organitzat per l'Esbart Comtal.

1978. Organitza l'homenatge l'Esbart de Dansaires Catalans de Sant Andreu.

1979. Associació d'Etnografia i Folklore.

1981. Recull del Ball de Garlandes a Vallbona d'Anoia. Lliurament de l'acta pertinent a l'Institut Municipal d'Història de Barcelona.

1984. Premi Plaça Major atorgat per la Comissió d'Ensenyament de la Diputació de Barcelona i l'Escola Superior de Tècniques en Animació Sòcio-Cultural i Turística.

1986. Lliurament al Departament de Cultura de la Generalitat, en presència

*El Grup Folkloric d'Horta
al «Poble Espanyol», de Barcelona
el 5 de juny de 1948*

del Conseller Joaquim Ferrer, d'un lot de danses populars amb història, coreografia, música i vídeo, d'acord amb l'ordre 373 del Diari Oficial de 19 d'octubre de 1983. Ens acompanyen en Josep Vilar, de Ballets de Catalunya; en Salvador Torrent, de l'Esbart Cerdanya, de Puigcerdà, i l'amic folklorista Josep Bargalló, de Reus.

1987. El Departament de Cultura, que ara té com a director Antoni Anguela, ens escriu:

«L'entrega de danses pel seu arxiu a l'honorable conseller Joaquim Ferrer, forma part del fons documental de l'arxiu de recerques a nom de Josep Maria Castells i Andilla, com el primer element artístic de l'esmentat Centre, ha-

vent ja estat consultat en diverses ocasions...».

El senyor Castells riu satisfet, assegut al seu despatx davant d'una antiga màquina d'escriure americana, marca Royal. A les parets i a la llibreria, veiem els trofeus recollits al llarg dels anys, els àlbums i arxivadors que contenen muntanyes de material aplegat, molta lletra menuda que ha recopilat notes, danses, dissertacions, consultes... Sobre la taula, un retrat del matrimoni Castells-Petit. Al costat de la cadira, les croses que ara ajuden a caminar aquestes cames que, durant molts, molts anys, han puntejat les nostres danses folklòriques.

Dora Serra

RECORDS D'ALTRES TEMPS

Capítol XIV

Ramon Ribó i Vallribera

Nasqué a Horta, al carrer de la Concoràdia, avui Rivero, el desembre de 1888 i ingressà a l'Acadèmia de Sant Lluís (Lluïsos) l'any 1902.

En Ramonet, com fraternalment li deia la gent gran, en Ramonet, com li deïem també els joves que gaudírem del seu bon exemple i del seu aprecí, fou durant una llarga època un dels més fermes puntals de casa nostra. Home senzill, de fe arrelada, de gran tenacitat, era estimat de tothom, i sempre que l'entitat es veia en dificultats, multiplicava esforços, fills del seu amor per l'obra religiosa i social que es desenrotllava. Fou elegit president el 1919 i per segona vegada el 1932.

El setembre del 1914 contragué matrimoni amb Joaquina Fàbregas, i d'aquella unió nasqueren la Maria i la Montserrat, que actuaren en diverses seccions de l'entitat. Constituïren la família que, més que cap altra, acompanyava el jovent en les petites excursions que s'organitzaven, preferentment per la serralada de Collserola.

En Ramonet era un bon actor còmic, un magnífic actor còmic quan es movia dintre de determinada faceta de la comicitat; havia fet riure molt a la gent; el recordem, per exemple, en el «Seren» d'«El Sant Cristó Gros», el «Sisct» de «Fe, Pàtria i Amor», i especialment en els «Pastorets» de «Bato», de «Jonàs» o de «Rovelló», paper que ell estrenà el 1924 i representà

fins al 31. I el recordem en «El Senyor Secretari», l'obra amb què fou homenatjat el 28 d'abril de 1929. Però, a més del Ramon Ribó actor, hi havia el Ramon Ribó incansable, ja fos damunt, darrera o fora de l'escenari.

Durant el set anys de direcció del Sr. Lamor, en Ramonet fou sempre el seu braç dret, el que li preparava tot; i quan el senyor Lamor dimití el novembre del 28 en les circumstàncies referides en el Butlletí núm. 4, i, en sóc testimoni, ens digué amb paraules textuais, «jo em banyaré en aigua de roses veient els bunyols que fareu», fou en Ramonet qui recollí el repte i qui, en un acte de valentia i dignitat, assumí el càrrec, tot i que era ben conscient de les seves limitades aptituds com a director

escènica, però comptava per endavant amb una voluntat de ferro i amb l'estimació i suport del jovent del quadre. I succeí que el teatre funcionà al ritme més intens de tots els temps, a obra per setmana i a sala plena. Jo, particularment, vaig ser l'hereu de tots els seus papers i fou una satisfacció per a mi representar el paper de «Lluquet» de parella amb ell els anys 29, 30 i 31. Escrigué algunes comedietes, entre elles «El Músic Ridícol», que tingué molt d'èxit, i sovint es representava. També havia adaptat diverses obres al teatre catòlic. Deixà l'escena en ser elegit president el 1932; llavors ja podia passar a bones mans, les d'en Francesc Vendrell, la feina de director.

En Ramonet era també un bon cantaire. Fou una peça important del nostre orfeó en l'època del mestre Roma, on dominava la corda dels tenors segons. Damunt l'escenari havia protagonitzat diverses comedietes musicals, com «Los Reclutas», «Cápsules Máuser», o obretes líriques com «Los Aparecidos».

Acabada la guerra, la seva delicada salut no li permeté reprendre cap activitat als Lluïsos. El 20 de desembre de 1943, amb motiu de les noces de diamant del Centre, participà de l'homenatge als cinc

socis més antics. La malaltia anà minant la seva existència fins que tornà a la casa del Pare el dia 6 d'octubre del 1944. Santa fou la seva mort, com exemplar havia estat la seva vida. Tenia 56 anys.

El nostre enyorat Manel Gausachs —que recordarem en un pròxim capítol— li dedicà unes emocionades paraules de comiat en el núm. 11 de l'«Ideal», de novembre de 1944, on, després de dir que havia perdut el mestre i l'amic més volgut, el retratà perfectament amb el següent paràgraf: «El seu lema era col.laborar amb qui fos i com fos, des del primer lloc o des del darrer i el portà a ser actor, electricista, tramoista, autor, poeta, cantor, director d'escena, president, etc...»

En quedem poquíssims, dels que col.laborarem amb ell; no gaires més que puguin recordar la seva feina. Es per això que he volgut avui dedicar aquesta secció a fer conèixer i enaltir la figura d'un home bo, un home excepcional, un home que es deia Ramon Ribó Vallribera, conegut afectuosament per «Ramonet» i que ha estat un dels més fermes puntals amb què ha comptat la nostra entitat en la seva llarga existència.

Pere Solé (soci núm. 1)

TENNIS DE TAULA

Campionat i jugadors

Als passats Campionats d'Espanya Infantils, que es van disputar a Badalona, el nostre equip es va classificar cinquè d'Espanya i segon de Barcelona, d'un total de seixanta-quatre equips. L'equip era format pels següents jugadors: Pablo Fernández, Héctor Montañana, Héctor de Miguel i Roger Guarch.

També cal dir que dos jugadors infantils-juvenils del nostre Centre han estat seleccionats per l'entrenador nacional de cara a fer unes proves per a les properes Olimpíades 92 de Barcelona.

Composició dels Equips del C.P. d'Horta Temporada 1987/88

Segona Provincial (Delegat: Benet Moreno): Carles Sala, Benet Moreno, Pau Fernández, Héctor Montañana, Héctor de Miguel, Roger Guarch, Jordi Llinares, Leonard Casellas, Josep M. Miró.

Tercera Provincial «A» (Delegat: Josep Mora): Carles Llinares, Josep Magrans, Héctor de Miguel, Roger Guarch, Daniel Alvarez, Josep Fernández y Josep Mora.

Tercera Provincial «B» (Delegat: Lolo): Manuel Adelantado, Eduard Rodríguez, Pau Fernández, Héctor Montañana, Eduard Juan, Jordi Llinares, Leonard Casellas i Eduard Saez.

Juvenil «A» (Delegat: Pau Fernández; entrenador: Felip Olivera): Pau Fernández, Héctor Montañana, Héctor de Miguel, Rogar Guarch, Jordi Llinares, Jordi Campo, Ferran Quevedo i Leonard Casellas.

Primera O.A.R. (Delegat: Jaume Miró): Jaume Miró, Felip Olivera, Josep M.

Miró, Josep Magrans, Carles Monsalve, Josep Mora i Daniel Alvarez.

Segona O.A.R. (Delegat: E. Sáez): J. Campo, F. Quevedo, Cecília de Miguel, Eduard Sáez, Leonard Casellas.

TEATRE

Actuacions passades i futures

Tant el grup Infantil com el grup Jove de Teatre ja fa temps que treballem. Després de les actuacions de la Festa Major-87, els Infantils van començar a preparar: *Taller de fantasia*, d'en Josep M. Benet i Jornet, que es representarà el disabte 21 de novembre, a les 18 h., i el diumenge 22, a les 12 h. En aquesta obra intervé la fantasia, la il·lusió i l'aventura, enmig de cançons, i dintre d'una gran caixa que s'obrirà al cor del públic.

En canvi, els grans, o sigui: els joves, preparen una obra ben diferent. Es tracta d'un drama, on la guerra intervindrà per desfer il·lusions, idees, fanatismes... Només volem donar una imatge pacifista, una imatge de pau i llibertat que tanta falta fa... L'obra es titula: *Berlin, plaça Alter, núm. 2* i és d'en Francesc Lorenzo i Gàcia. Es representarà el dissabte 19 de desembre, a les 22 h., i el diumenge 20, a les 18 h. Us hi esperem!

ESBART FOLKLÒRIC

Resum d'activitats

Dissabte 19 setembre. Ens veiem gratament sorpresos amb la visita de l'Alcalde Pasqual Maragall, que veu les instal·lacions del Centre i saluda els presidents de les seccions, entre elles, l'Esbart.

Diumenge 20. Actuació del Cos de Dansa i els Juvenils al Centre, amb motiu de la Festa Major d'Horta.

Dijous 24, dia de la Mercè. Actuació al Club Natació Barcelona, invitats pel seu president, Joan Santaulària, amb motiu de la inauguració d'un nou

frontó. Es balla «Marina», d'acord amb l'ambient marítim de la zona, i el Ball de Bastons. El Cos de Dansa hi té un èxit clamorós.

Dijous 24. El mateix matí, dues de les nostres dansaires del Cos de Dansa, en representació i com a ajudant al Casal de Lleida, dansen davant el president Jordi Pujol i la seva esposa en un acte cultural que té lloc a la seu de la Generalitat com a presentació de les cases regionals i amb motiu de les Festes de la Mercè i presidint la missa que se celebra a la basílica de la Mercè.

Dissabte 17 d'octubre. Actuació, a les 10 del vespre, al Pati de la Torre de les Aigües del carrer Roger de Llúria, amb motiu d'una trobada d'Esbarts de Catalunya.

Dijous 12 de novembre. A les 10 del vespre tindrà lloc, al Palau de la Generalitat, en presència del Molt Honorable Sr. Jordi Pujol i primeres autoritats, una recepció a la qual assistirà el nostre Esbart.

**L'Esbart Folklòric d'Horta
també juga a la Loteria de Nadal:**

65.192

Compreu-ne números, que també ens tocarà

COL·LABORACIONS ESPONTÀNIES

Retrobar les
nostres fonts (IV)

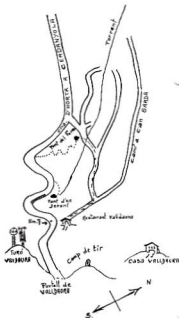
Com dèiem a l'anterior escrit (1), ens trobem al Portell de Valldaura, línia divisòria de municipis, com si fos un llom d'ase, i nosaltres, al mig, veient, per un costat, el Vallès, i, per l'altre, Barcelona.

Els romans, encisats pel lloc, l'anomenaren Vallis aureus (Vall d'or). No havent-hi cap indici de mines d'aquest preuat metall, suposem que fou per la magnitud dels boscos, les torrenteres i les aigües que, formant xaragalls, corrien per la vall.

Anem baixant per la carretera, en direcció a Cerdanyola, fins passar el restaurant Valldaura, que es troba a la dreta. A l'esquerra, un pal indicador ens diu que som al Km 7. Uns quatre-cents metres més avall, a la dreta, hi ha la vall anomenada Sot de l'Infern.

Un àmpit d'obra voltant la corba i un eixamplament de terra al costat de la carretera per a aparcament de cotxes, ens indica l'existència d'un corriol força amagat per les runes i la brossa abocades. Doncs bé, aquest corriol ens portarà a la font d'en Jeroni.

La font és al mig de la raconada; el lloc és ombrívol, envoltat d'alzines i brossa; un petit planell dona descans al caminant assedegat. La font raja tot l'any. A l'estiu el doll és minso; no així, a la primavera, que l'he vist rajar per tres dolls, negant la concavitat que, a tall de pica, la persistèn-

cia del rajolí ha fet al sòl. Tant de Cerdanyola com de Barcelona, hi ve gent amb garrafes per omplir-les d'aigua.

A uns cinc-cents metres de la font d'en Jeroni, torrent avall, hi ha la del Ferro. Això ho dic a tall de curiositat, perquè el camí pel torrent és impracticable, gràcies als esbarzers i matolls que barren el pas.

(1) *Vegeu el Butlletí núm. 13, pàg. 46.*

Tornem, doncs, a la carretera. A uns cinquanta metres més avall, la primera corba que hi ha (que apunta cap a l'esquerra), té, al bell mig, un corriol molt perdedor que davalla cap al torrent. Seguim-lo fins a trobar el camí nou que ha fet la C.M.B. per adequar els camins del Parc de Collserola. Uns deu metres abans d'arribar en aquest camí, a mà esquerra, descobrim el xaragall procedent de la font del Ferro.

Aquesta font neix a la part ombrívola de la vall. Té una modesta pica d'obra i un generós broc que tant sols apagava la sed fins a principis d'estiu. Durant les fortes calors resta eixuta. Cosa curiosa és que la seva aigua no té gust de res i, tanmateix, li diuen font del Ferro. Com que és molt amagada, només és coneguda d'algun caçador o caminant de muntanya.

A la font del Ferro, també s'hi arriba per un altre camí, molt més avinent i no gens perdedor. És el següent:

Des del restaurant Valldaura davalla un camí quasi paral·lel a la carretera. És el que mena a can Sardà. Doncs bé, a la primera cruïlla, cal seguir pel camí de l'esquerra i continuar baixant fins que es troba el torrent. Al davant mateix, a uns vint metres dins del bosc, també a l'esquerra, hi ha la font del Ferro.

Recomano aquest segon camí, que és més fàcil i més encisador.

Per a fer coneixença amb d'altres fonts, tornarem a sortir del Portell de Valldaura. Ja en parlarem al pròxim número d'aquest Butlletí.

Miquel Tormos

Nota: Tal com vaig dir al primer capítol d'aquesta petita sèrie sobre fonts de Collserola, si algú vol comunicar-se amb mi per tal d'intercanviar informació «fontanera», pot fer-ho, de 9 a 10 del vespre, al telèfon 354 54 18. Moltes gràcies per endavant.

FUTBOL SALA

Torneig esportiu de Festa Major

La Festa Major d'Horta ja ha passat. Com cada any, s'ha organitzat un torneig entre les diferents Entitats del barri. Com cada any, els del C.P. hi hem participat: enguany, amb molta més gent, plena de bona voluntat i ganes de passar-s'ho bé, sense «fixtar estrangers» per a guanyar-ho tot, com fa *segons qui*. Hem quedat en cinquè lloc dins la classificació general. Hem demostrat, una vegada més, la nostra gran esportivitat i hem fet honor al lema: «La qüestió és participar».

Donem les gràcies a la «Xunta» del Centre per l'extra de pagar-nos l'uniforme: samarreta i pantalons curts molt «guais». Esperem que aviat se'ns proporcionin un autobús per als desplaçaments i un bon servei de protecció, és a dir, uns «gorilles» o «guarda-esquenes», per si alguna Entitat poc amiga ens vol fer mal.

El passat 9 d'octubre vam fer un sopar al C.P. tots els participants i entrenadors que érem uns cinquanta-cinc, més els senyors de la Junta Directiva. Vàrem passar diapositives del torneig i un curt metratge de John Wayne i Charlton Heston (els d'Horta) que varen fer les delícies del públic.

A continuació uns oferim la llista dels participants:

Futbol-sala: Pere Solé, Carles i Jordi Llinars, Quique García, Manel Vila, Héctor Montañana, Andreu Abella i Jerónimo Pérez.

Bàsquet masculí: Antonio Trinidad, Jaume Font, Francesc Badia, Felipe Oli-

vares, Félix Burgos, Eduard Rodríguez, Xavier Vila, Miquel Angel Carpintero i Eduard Pros.

Estirar la corda, segons: Pere Solé, Alex Boix, Roger Carvajal, Vicenç Morera i Víctor Franco.

Escacs, segons: Josep Lluís Rufo, Jordi Nerin, David Fornons, Josep M. Badia, Margarida Fornons i Francesc Badia.

Botifarra, quarts: Xavier Solé, Antonio Trinidad, Florián Moreno i Núria Font.

Dòmino, segons: Lluís Solé, Eduard Pros i Antonio Trinidad.

Ping-pong, primers: Carles Sala i Jordi Vélez.

Tennis: Josep Mora i Angel Boix.

Petanca masculí, primers: Victor Garcia, Frutos Garcia i Jordi Andreu.

Parxís, segons: Ernest Sitjà i Núria Font.

Bàsquet femení: Marta Capdevila, Marta Gispert, Neus Garriga, Montserrat Vega, Emilia Vicente i Susanna Urribarri.

Petanca femení: Pepi Ferrer, Aida Cortés i Cecília Font.

Ping-pong femení: Cecília De Miguel i Roser Juan.

Botifarra: Elisabet Rastrilla i Núria Font.

Dominó: Laura Sanpietro i Margarida Fornons.

Parxís: Cristina Sanpietro i Gemma Torres.

Entrenadors del bàsquet femení: Albert Garcia i Josep Lluís Mouriz.

Ara només ens queda per dir que l'any que ve, si tot va com cal, tremoleu, hortences! El Centre Parroquial ataca de nou!!

Pere Solé i Serra

C I N E M A

Dissabte 7 novbre. 87, 10.30 hores
Diumenge 8 novbre. 87, 16.45 hores

Festival Walt Disney

Fantasia

Tarón y el caldero mágico

Dissabte 14 novbre. 87, 10.30 hores
Diumenge 15 novbre. 87, 16.45 hores

En busca del dragón dorado
Las tres espadas del Zorro

